

K. TOMPA, Vjekoslavu Karasu. Zagreb, Moderna galerija

na odmoru, 1928). U grafici pokazuje socijalnokritičke tendencije (mapa *Iz* naših dana, 1935). — Samostalno izlagao u Slavonskome Brodu, skupno u Zagrebu. Bavio se kiparstvom, publicistikom i poezijom. Retrospektivna izložba priređena mu je u Slavonskome Brodu 1983.

LIT.: V. Maleković, Kubizam i hrvatsko slikarstvo (katalog), Zagreb 1981. — O. Švajcer, Julije Tomić (katalog), Slavonski Brod 1983. — Isti, Julije Tomić, život i djelo, Revija, 1983, 5. O. Šr.

TOMIĆ, Radoslav, povjesničar umjetnosti (Split, 1. III. 1957). Diplomirao na Filozofskome fakultetu u Zagrebu (1982). Stručno se usavršavao u Münchenu, Beču i Firenzi. Radio u Muzeju grada Splita (1982—86), a nakon toga u Državnoj upravi za zaštitu kulturne i prirodne baštine u Splitu. Bavi se slikarstvom u Dalmaciji, posebice barokom.

BIBL.: Dvije poljičke zastave, Prilozi – Dalmacija, 1985; Dodatak za Vlaha Bukovca, ibid., 1986 – 1987; Slika Agostina Ridolfija u trogirskoj katedrali, ibid., 1988; Slika Antonija Carnea u Šibeniku, Radovi IPU, 1988 – 89, 12 – 13; La »Madonna con il Bambino e San Giovanni Battista« di Hans Rottenhammer a Trogir (Trau), Arte veneta (Venecija), 1989 – 1990; Slike talijanskih slikara 17. i 18. stoljeća u Dalmaciji i Istri, Prilozi – Dalmacija, 1990; Značajno djelo Mateja Ponzoni Pončuna u Istri, Radovi IPU, 1990, 14; Tri nove slike Tripa Kokolje, Peristil, 1991, 34; Novi podaci o Federiku Benkoviću, Kolo, 1992, 4; Barokni oltari i skulpture u Dalmaciji, Zagreb 1995.

TOMISLAVGRAD (Duvno, Županj-Potok, Županjac), grad u Z Bosni na mjestu staroga rim. *Delminiuma*. Otkopani temelji foruma (37, 40 × 41, 80) ostaci su najstarije javne građevine rim. arhitekture u BiH. Kultne građevine Delminiuma bile su na brežuljku; na njihovu je mjestu poč. VI. st. podignuta kršć. bazilika (kapitel s prikazom orlova). — U ranome sr. vijeku T. je župa hrv. države; oko 1320. uspostavljena je biskupija. U doba Stjepana Kotromanića pripadao je Bosni. God. 1444. spominje se grad *Rog*, što ga u drugoj pol. XV. st. osvajaju Turci. U XVII. st. na mjestu Tomislavgrada bio je gradić zvan *Županj-Potok*. God. 1723. Turci podižu kamenu tvrđavu (Nova tvrđava). — Iz novijega su doba franjevački samostan i crkva.

LIT.: V. Klaić, Duvanjsko polje, HK, 1907. – M. Barada, Topografija Porfirogenetove Paganije, SHP, 1928. – H. Kreševljaković, Stari bosanski gradovi, Naše starine (Sarajevo), 1953. R.

TOMLJANOVIĆ, Ivan, slikar i restaurator (Senj, 29. X. 1927). Studirao je na Akademiji i Akademiji primijenjenih umjetnosti u Zagrebu (E. Tomašević, K. Angeli Radovani), diplomirao 1954. God. 1959-60. boravio je na stručnom usavršavanju u Engleskoj. Od 1955. restaurator u Restauratorskom zavodu JAZU u Zagrebu, od 1957. u Institutu JAZU u Zadru, gdje osniva i vodi Restauratorski atelje, od 1981. u zadarskom Zavodu za zaštitu spomenika kulture; od 1984. slobodni umjetnik. Sudjelovao je u osnivanju Likovnog odjela Pedagoške akademije u Zadru. na kojoj je predavao metodologiju lik, obrazovanja. Slika u ulju i temperi portrete (Mario Dešpalj, 1958), skupne portrete (Marijan i Marija Šokčević, 1970; Obitelj Skroče, 1976) i mrtve prirode (Tihobit s breskvama, 1985; Dvije škarpine, 1989); blizak poetskom realizmu i renesansnim majstorima. Izveo je freske u crkvama (Ivanovo Selo, Senj i dr.) a u suradnji sa suprugom A. Tomljanović Šokčević tapiserije velikoga formata (Rapsodija Ilirijana, 1985; U počast Rembrandtu, 1986; U počast Šekspiru, 1989). Bavio se i kiparstvom, umjetničkom obradom metala te kreiranjem unikatnih tekstilnih predmeta. - Samostalno je izlagao u Zadru (1958, 1971, 1982, 1989), Zagrebu (1958, 1989), Rijeci (1962), Münchenu (1984) i dr.

LIT.: A. Travirka, Likovno stvaralaštvo u Zadru 1945—1982 (katalog), Zadar 1982. — Isti, Ivan Tomljanović (katalog), Zadar 1989. — M. Pejaković, Ivan Tomljanović (katalog), Zagreb 1989. — R.

TOMLJANOVIĆ ŠOKČEVIĆ, Anita, tapiseristica (Komletinci kraj Vinkovaca, 3. VII. 1926). Završila je Školu primijenjene umjetnosti u Zagrebu i Pedagošku akademiju u Zadru. God. 1958—63. predavala je likovni odgoj na školama u Zadru, od 1963. bavi se isključivo tapiserijom i oblikovanjem tekstila. Stvara tkanja i tapiserije suvremenoga likovnoga izraza u prirodnim materijalima, klasičnom tehnikom tkanja. U tapiseriji izvodi stilizirane i apstraktne oblike (*Splet koralja*, 1971; *Sinteza oblika*, 1974), figurativne kompozicije i portrete (*Autoportreti*, 1982); kompoziciju rješava linearno i tonski ističući bogatstvo nijansi prirodne vune. Radi liturgijsko ruho u svilenom tkanju (*Crveni komplet*, 1965) i lanena tkanja sa zlatnim i svilenim nitima (*Zlato i srebro Zadra*, 1959). Njezina djela odlikuje spoj izvornog i modernog, strogi sklad i jednostavnost.

BIBL.: Umjetnost i obnova tapiserije, Zadarska revija, 1977, 2.

LIT.: A. Travirka, Anita Tomljanović (katalog), Zadar 1975. – Isti, Anita Tomljanović-Šokčević (katalog), Zadar 1983.

TOMLJENOVIĆ, Ivana → MELLER-TOMLJENOVIĆ, IVANA

TOMLJENOVIĆ, Kornelije, slikar (Zvečevo, 18. V. 1900 — Osijek, 17. III. 1930). Prve poduke primio u priv. slikarskoj školi S. Tomerlina u Osijeku 1919—21. Iste godine odlazi u Beč, potom u München gdje najprije uči u crtačkoj školi F. Widmanna (1922—24). Diplomirao je na Akademiji 1928 (H. Gröber, F. von Stuck). Slikao je krajolike, portrete i mrtve prirode, te kopirao djela starih majstora. Za vrijeme boravka u Parizu (1926. i 1927) radi u duhu kubizma (A. Lhote), a pokazuje i sklonost prema ekspresionizmu (*Ulica u Tetuanu*, 1929). Na mnogim njegovim slikama prevladava tamni galerijski ton, a tek je na ponekima prisutan blještav kolorit (*Motiv iz Španjolske*, 1929). Izradio ciklus linoreza *Bohemia* (1924) i niz bakropisa s osječkim motivima. Memorijalne izložbe priređene su mu u Osijeku 1970. i Gospiću 1988.

LIT.: O. Śvajcer, Kornelije Tomljenović (katalog), Osijek 1970. — V. Maleković, Ekspresionizam i hrvatsko slikarstvo (katalog), Zagreb 1980. — Isti, kubizam i hrvatsko slikarstvo (katalog), Zagreb 1981. — Galerija likovnih umjetnosti Osijek, Osijek 1987. — V. Kusik, Kornelije Tomljenović (katalog), Gospić 1988. O. Šr.

TOMMASEO, Radovan, slikar (Split, 17. IV. 1895 — 7. VIII. 1924). Studirao na Kunstgewerbeschule u Beču. Djelovao u Splitu kao kazališni scenograf i kostimograf te suradnik Etnografskoga muzeja; predavao na Obrtnoj školi. Slikao ulja i akvarele (*Autoportret*, 1917—19; *Kaštel Kambelovac*, 1921), radio grafike, karikature, plakate, ilustracije za knjige i časopise te predmete primijenjene umjetnosti. Njegovo slikarstvo, obilježeno naglašenom dekorativnošću crteža, pod jakim je utjecajem bečke secesije i donekle ekspresionizma E. Schielea. — Samostalno je izlagao u Splitu 1923 (s P. Bibićem); retrospektivna izložba priređena mu je 1982. u Splitu.

LIT.; D. Diana i V. Rismondo, Izložba Radovana Tommasea (katalog), Split 1982. D. K.

TOMO MARTINOV → MARTINIĆ, TOMO

TOMPA, Kamilo, slikar i scenograf (Sombor, 28. V. 1903 — Zagreb, 23. II. 1989). Diplomirao na Akademiji u Zagrebu 1926, završio specijalni

odjel za slikarstvo 1928 (Lj. Babić, V. Becić). Studirao povijest umjetnosti i glazbe u Parizu (H. Foçillon, Ch. Diehl). Povremeno radio kao učitelj ertanja u priv. internatu u St. Mauru na Marni kraj Pariza. U to vrijeme nastaju prvi eksperimenti s dječjim crtežima, a izlagao je i zbirku crteža francuske djece. Prvi put izlaže na II. izložbi »Zemlje« u Parizu 1931. God. 1939. u Zagrebu predaje na Obrtnoj školi, a 1949-74. profesor je na Arhitektonskome fakultetu. Vodio je odjel za scenografiju na Akademiji kazališne umjetnosti u Zagrebu.

Njegovo se slikarstvo potvrđuje već u »zemljaškom« razdoblju. U crtežima iz toga doba zaokupljen je protuklerikalnim temama (Majka Božja od zdravlja, 1932; U crkvi, 1939) i zapisima iz gradskog ambijenta (Na ulici, 1931; U slastičarnici, 1933; Žena s djetetom u naručju, 1945). U tim crtežima u središte pozornosti stavlja građansko društvo, komentirajući ga diskretnom satirom (Politikanti, 1934). Njegovo slikarstvo nije tematski određeno već ga potiče događaj i njime pobuđene emocije, stilski na rubu figuracije i apstrakcije. Poslije rata približava se nadrealizmu (Iz života kukaca, 1954; Osakaćene lutke, 1961; Maneken za istraživanje posljedica radijacije, 1964). Krajem 50-ih godina u tragu franc. nadrealista sa suprugom M. Ehrlich započinje ciklus crteža Le cadavre exquis, a nadrealistička poetika obilježje je Tompina slikarstva i 80-ih godina (In memoriam Meret Oppenheim, 1985; Goetheov čarobnjak na šetnji, 1986). Od 70-ih godina bio je zaokupljen apstrakcijom (ciklus Strukturalne kompozicije).

Kao scenograf pretežno je radio za HNK u Zagrebu (M. Krleža, Vučjak, 1950; Eshil, Agamemnon, 1952; Ch. Gounod, Faust, 1953; M. Krleža, U logoru, 1954; W. Shakespeare, Macheth, 1957; I. Zajc, Nikola Šubić-Zrinjski, 1962; L. Pirandello, Tako je ako vam se čini, 1977; W. Shakespeare, Otelo, 1984), a radio je i scenografije za crtane filmove te u Kazalištu lutaka u Zagrebu. Bavio se dekorativnim slikarstvom (zidne slike u Gradskom podrumu u Zagrebu), intarzijom (Matica hrvatskih obrtnika u Zagrebu), keramikom i sitnom plastikom. Pisao o lik, umjetnosti i dječjem lik. izražavanju.

Samostalno je izlagao u Zagrebu (1961, 1981, 1982, 1983 - s M. Ehrlich), Ljubljani (1961) i Splitu (1976).

BIBL.: Maurice Utrillo, Obzor, 1925, 236; Groteskno u likovnoj umjetnosti, Novosti, 1926, 298; VII. Međunarodni trijenale pozorišne scenografije i kostimografije (katalog), Novi Sad 1984; Povodom dva stoljeća nastave crtanja – o dječjem crtežu, Bilten Saveza likovnih pedagoga Hrvatske, Zagreb 1. IV. 1987.

LIT.: Ž. Grum, Suvremena hrvatska umjetnost - poslijeratni period (katalog), Beograd 1967. 1. Zidić, Nadrealizam i hrvatska likovna umjetnost (katalog), Zagreb 1972. – M. Čečuk, Zagrebačke lutke i lutkari, Prolog, 1975, 23-24. - V. Maleković, Ekspresionizam i hrvatsko slikarstvo (katalog), Zagreb 1980. - Z. Tonković, Kamilo Tompa (katalog), Ż. Kośćević, Tendencije avangardi u hrvatskoj modernoj umjetnosti 1919 – 1941 (katalog), Zagreb 1983. – Z. Rus, Apstraktna umjetnost u Hrvatskoj, I, Split 1985. – A. Celio-Cega, Scenografija Hrvatskog narodnog kazališta u Zagrebu 1945–1967, Zagreb 1985. – M. Baričević, Povijest moderne keramike u Hrvatskoj, Zagreb 1986. - G. Gamulin, Hrvatsko slikarstvo XX. stoljeća, II, Zagreb 1988. - M. Baričević, Kamilo Tompa, Zagreb 1990. Ma. B.

TON, Ivan Antunov, venec. zvonoljevač (XVI. st.). Zajedno s bratom Krstiteljem Antunovim salio je više zvona u okolici Dubrovnika: veliko zvono dominikanske crkve na Lopudu (1592), dva zvona za župnu crkvu u Lopudu (1597. i 1598) te zvono gradskoga sata u Stonu (1598). S Franjom Anticom iz Lastova izradio je zvona za župnu crkvu u Novigradu (1591) i crkvu Sv. Ivana u Šibeniku, a s bratom za crkvu Sv. Jurja u Pagu (1600).

LIT.: K. Dočkal, Naša zvona i njihovi ljevaoci, Zagreb 1942. - L. Beritić, Frano Antica Lastovac, Prilozi - Dalmacija, 1954, str. 89. N. B. B.

TONČIĆ, Kamilo, građevinski inženjer (Zadar, 28. X. 1878 - Split, 29. VI. 1961). Visoku tehničku školu završio u Beču. U razdoblju 1910-25. utemeljitelj i ravnatelj Obrtničke škole, Graditeljske i umjetničke škole te Srednje tehničke škole u Splitu. Bavio se skupljanjem i proučavanjem dalm. folklora. God. 1910. osniva Etnografski muzej, poklanja ga 1927. općini i postaje njegov ravnatelj. Osnivač je i ravnatelj Galerije umjetnina (1931-41) te organizator i inspektor Banovinske ja djeluju multimedijski i prodajni centar. poslovnice, koja je unapređivala domaću radinost u Dalmaciji i Bosni. Kao graditelj slijedi bečku secesiju (O. Wagner); u tom je stilu projektirao Sumporno kupalište (1903) i Narodni dom (1908) u Splitu te dvije građevine u Zadru.

LIT.: J. Barač, Inž. Kamilo Tončić, Novo doba, 3. XI. 1938. – I. Esih, Ing. Kamilo Tončić, Slobodna Dalmacija, 3. XI. 1953. - N. Božanić-Bezić, Prilog proučavanju secesije u Splitu, Peristil, 1965-66, 8-9. - D. Kečkemet, Inž. Kamilo Tončić, Slobodna Dalmacija, 7. VIII. 1976. - S. Piplović, Kamilo Tončić, Split 1991. D. Kt.

M. TOPIĆ, Krajolik

Zagrebu. Od 1978. kustosica, od 1994. muzejska savjetnica u Muzeju za umjetnost i obrt u Zagrebu gdje je i voditeljica zbirke fotografije. Bavi se hrv. fotografijom XIX. i XX. st. Glavna je autorica izložbe i kataloga »Fotografija u Hrvatskoj 1848 – 1951« (1994).

BIBL.: Juraj i Karlo Drašković kao fotografi (katalog), Zagreb 1985; Damir Fabijanić (katalog), Zagreb 1988; Riječko vježbanje fotografije u europskim relacijama, u monografiji: Arte miracolosa. Stoljeće fotografije u Rijeci, Rijeka 1995.

TONKOVIĆ, Zdenko, povjesničar umjetnosti (Zagreb, 12. II. 1940). Diplomirao na Elektrotehničkom (1962) i Filozofskom fakultetu u Zagrebu (1968). Istražuje hrv. umjetnost XX. st., autor je monografija, predgovora u katalozima te važnih problemskih, monografskih i retrospektivnih izložaba. Surađuje u stručnoj periodici, dnevnom tisku i na HRT-u.

BIBL.: Kameni mozaici Otona Glihe, ŽU, 1972, 18; Kazališni scenograf Ljubo Babić, Prolog, 1974, 21. - HDLU - počeci (katalog), Zagreb 1975; Osamdeset i četiri godine Ljube Babića, ŽU, 1975, 22-23; Autoportret u novijem hrvatskom slikarstvu (katalog), Osijek 1977; Grupa hrvatskih umjetnika 1936-1939 (katalog), Zagreb 1977; Vladimir Udatny (katalog), Zagreb 1978; Mrtva priroda u novijem hrvatskom slikarstvu (katalog), Osijek 1979; Vaništa - crteži, Zagreb 1979; Antun Masle (katalog), Zagreb 1979; Mladen Veža (katalog), Zagreb 1980; Galerija Bol, Bol 1981; Lik i figura u novijem hrvatskom slikarstvu (katalog), Osijek 1981; Oton Gliha (katalog), Zagreb 1982; Antun Mezdjić (katalog), Zagreb 1982; Pavao Perić (katalog), Zagreb 1983; Josip Vaništa, Split 1983; Prepoznavanje Otona Glihe, u monografiji: Gliha, Zagreb 1983; Vladimir Becić (katalog), Zagreb 1984; Uz ilustracije Mladena Veže, u katalogu: Mladen Veža. Ilustracije i oprema publikacija 1933 – 1983, Zagreb 1985; Slavko Kopač (katalog), Zagreb 1986; Milan Steiner (katalog), Zagreb 1987; Vladimir Becić, Zagreb 1988; Ivan Tišov (katalog), Osijek 1988; Oton Gliha (katalog), Zagreb 1989; Aspekti angažmana u hrvatskoj likovnoj umjetnosti, u katalogu: Pobuna hrvatskog pučanstva u okolici Broda 1935, Slavonski Brod 1991; Kromatske fantazije Ljube Babića, u katalogu: VII. akvizicije (1984 – 1990), Osijek 1991; Kosta Angeli Radovani: Medalje 1942 – 1992 (katalog), Varaždin 1992; Josip Vaništa, Zagreb 1993; Uz novog Bićanića, njegove reljefe i kipove (katalog), Zagreb 1993; Grupo de los Tres (katalog), Madrid 1995.

TOPIĆ, Ante (Mimara), skupljač umjetnina i slikar (Korušca, Dalmatinska zagora, 7. IV. 1898 - Zagreb, 30. I. 1987). God. 1918. u Rimu studira slikarstvo kod A. Mancinija i restaurira umjetnine. Skupljanjem umj. djela bavi se od 1921. Boravi u Parizu, Berlinu, Tangeru, Salzburgu i Zagrebu, poslije II. svj. r. savjetnik je pri Jugoslavenskoj vojnoj misiji u Berlinu i Münchenu. Radio je na restituciji hrv. i jugosl. kulturnih dobara. Skupio je umj. zbirku od nekoliko tisuća predmeta iz različitih razdoblja, od prapovijesti do XX. st. Stotinjak djela darovao je Strossmayerovoj galeriji HAZU u Zagrebu. Posebnom darovnicom iz 1972. poklonio je hrv. narodu zbirku od 3650 umjetnina, koja je 1987. smještena i izložena u zgradi bivše gimnazije na Trgu F. D. Roosevelta u Zagrebu, preuređenoj u stalno sjedište Muzeja »Mimare«. U sklopu muze-

LIT.: Lj. Gašparović i V. Zlamalik, Odabrana djela iz Zbirke Ante Topić Mimara (katalog), Zagreb 1969. - V. Kusin, Mimara, Zagreb 1987. - Muzej Mimara, vodič po zbirkama, Zagreb 1988. – C. Fisković i T. Lukšić, Muzej Mimara – zbirka umjetnina Ante i Wiltrud Topić, Zagreb 1989

TOPIĆ, Marin, fotograf (Osijek, 12. IX. 1956). Završio Elektrotehničku školu i započeo studij prava. Fotografijom se bavi od 1976. Istančanim kadriranjem snima gradske arhitektonske ukrase i urbane prizore te krajolike. Izdao fotomonografije Osijek, 1990; Uvijek Osijek, 1992; Skriveni grad TONKOVIĆ, Marija, povjesničarka umjetnosti (Rijeka, 14. V. 1949). (s Mladenom Radićem), 1993; Osijek in Topić, 1994; Slavonija i Baranja Diplomirala je 1976. i magistrirala 1994. na Filozofskome fakultetu u (sa Z. Makovićem), 1995. Bavi se grafičkim oblikovanjem. - Samostalno